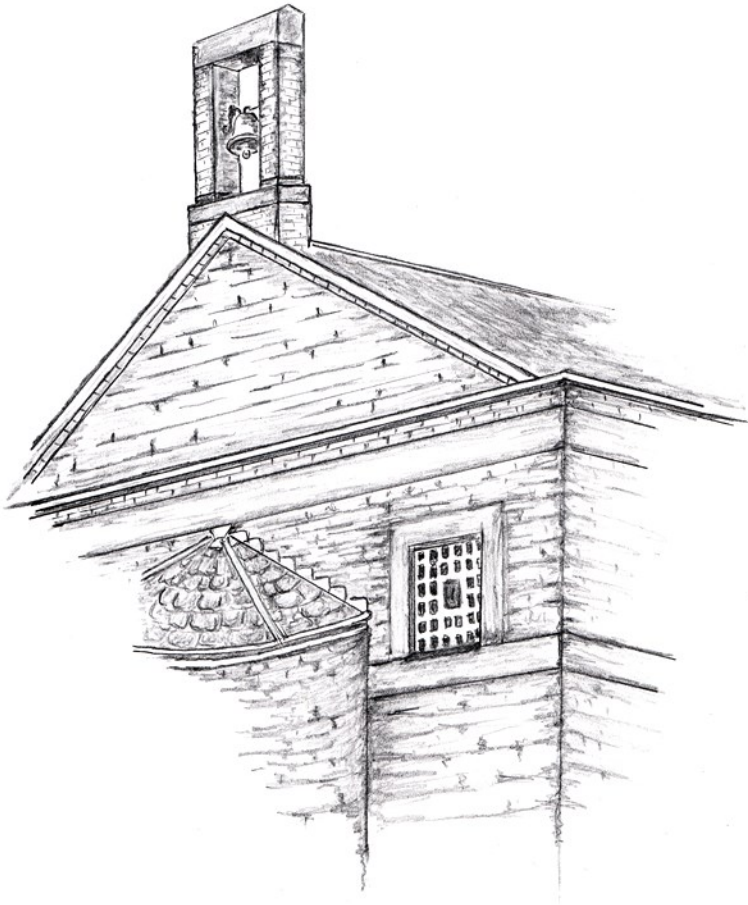

DOBBER

Berichten uit de Doopsgezinde
Gemeente van Purmerend

Jaargang 33 Nummer 03 sept/okt/nov 2021

Colofon

“Dobber” is een uitgave van de Doopsgezinde Gemeente Purmerend en verschijnt minimaal 6x per jaar, rond de 1e zaterdag van de maand. De maanden jan./feb. en juli/aug. zijn meestal gecombineerde nummers. Bijdrage “Dobber”: € 7,50 per jaar. (bank/giro zie boekhouder)
Copy: voor iedere 15e van de maand.

Vermaning: Julianastraat 7, 1441 EN Purmerend,
www.doopsgezindpurmerend.nl

dgpurmerend@gmail.com

Voorganger: Vacant

Organist:: Vacant

Koster: Fam. J. Hoekstra, Botterstraat 33,
1443 ET Purmerend. Tel. 0299 479983

Boekhouder: W.J. Ernsting (zie secretaris)
IBAN: NL40INGB0001618909, (t.n.v. Doopsgez.
Gem. Purmerend)

Zusterkring: Iedere 3e woensdag van de maand (Vermaning)

Verhuur: W.J. Ernsting (zie secretaris)

Redactie: Mw. E. Ernsting-van Eeden, Purmerenderweg 136,
1461 DL Z.O. Beemster, Tel. 0299 434369
Email: eeve61bij@gmail.com

Bezorging: Claire Scherpenhuysen, tel. 0299 429627

Kerkenraad

Voorzitter: Dhr. G. Lankelma, Neckerweg 72, 1461 LG
Z.O.Beemster

Secretaris: Dhr. W.J. Ernsting, per adres Redactie

Lid: Mw. Y. Puymbroeck-Stuurman
Landauerstraat 14, 1445 PK Purmerend

Lid: Mw. C. Scherpenhuysen, Asterstraat 4,
1441 JA Purmerend, Tel. 0299 429627

Lid: Mw. E.C. Ernsting, M.L.Kingweg 93,
1444 EB Purmerend, Tel. 0299 420536

Van de redactie

Het is begin september dat ik dit stukje schrijf. De zomer heeft in Nederland, maar ook in delen van Europa een grillig weerbeeld laten zien. Toch gaat de natuur zijn gang en zijn de oogsten wisselend. Van het ene was er veel meer dan een jaar eerder, van het ander veel minder of zelfs vrijwel niets. Honing had ik niet verwacht, maar ik bleek toch nog te kunnen oogsten. De volken hebben zich boven verwachting goed ontwikkeld. Nu afwachten hoe zij de winter door komen.

Inmiddels heeft de tijd mij weer ingehaald (gebeurd mij wel vaker ...). De zomer is zo ongeveer voorbij en het is de hoogste tijd voor een reguliere Dobber. De laatste Dobber special die u beloofd was verschijnt dan ook te samen met dit najaarsnummer van Dobber.

Ik heb weer een aantal artikelen voor u verzameld die volgens mij het lezen waard zijn.

Verder leest u het eerste deel van de belevenissen van mijn lang voorbereide reis naar mijn broer.

Daarnaast zijn er een aantal (positieve aanpassingen) t.a.v. de coronarichtlijnen en onze diensten. Hierover leest u meer in het stukje van de kerkenraad.

Claire is een bijzonder krantenartikel tegengekomen, waarvan elders in deze Dobber deel 1 (het is te lang om in 1 keer in zijn geheel te plaatsen).

Heeft u iets beleefd of komt u een mooie tekst of een mooi gedicht tegen (of heeft u zelf iets geschreven), laat het mij weten of stuur het naar het redactieadres (eeve61bij@gmail.com).

De volgende Dobber zal uiterlijk begin december uitkomen.

Veel leesplezier, een mooi najaar en ik hoop tot snel,

Erica

Activiteiten

19 sept. 2021	10.00 uur	M. Visschers-Woestenburg
3 okt. 2021	10.00 uur	J. Klanderman
17 okt. 2021	10.00 uur	L. Baars
31 okt. 2021	09.30 uur	Ledenvergadering
7 nov. 2021	10.00 uur	J. Kubacki
21 nov. 2021	10.00 uur	M. Visschers-Woestenburg
5 dec. 2021	10.00 uur	J. Kubacki
19 dec. 2021	10.00 uur	J. Klanderman

Vanuit de kerkenraad ...

Begin september 2021 hebben wij een kerkenraadsvergadering gehad. Liesbeth E en Yvonne waren i.v.m. ziekte verhinderd, gelukkig gaat het weer beter met hen.

We hebben gesproken over de ledenvergadering, welke we eind september verder voorbereiden zodat u uiterlijk half oktober de uitnodiging hiervoor kunt verwachten.

De verslagen zijn tijdens de vergadering beschikbaar om in te zien.

Wilt u ze graag eerder ontvangen dan kunt u dit melden bij de secretaris (dgpurmerend@gmail.com) of bij Erica (434369), zij geeft dit dan door aan de secretaris.

Zoals in de vorige Dobber vermeld zal deze plaats vinden op zondagochtend 31 oktober a.s., de aanvang is 9.30 uur.

We hebben ook gesproken over de diensten en de coronamaatregelen.

We blijven de aanwezigen registreren (u hoeft zich niet vooraf aan te melden). De nieuwe opstelling die we in juni 2020 ingevoerd hebben blijven we voorlopig gebruiken. Wat er wel veranderd is dat er vanaf 19 september 2021 weer koffie gedronken wordt na de dienst.

Het zoeken naar een organist die regelmatig (maximaal 2x per maand) bij ons de dienst wil begeleiden heeft nog geen resultaat opgeleverd.

We blijven verder zoeken.

Heeft u een idee van iemand die 2x per maand de dienst zou willen begeleiden op het orgel, laat hem of haar contact met Erica opnemen (06 27858542) of geef de naam en het telefoonnummer aan haar door. Dan zal zij contact opnemen met diegene.

Wilt u ook meedenken en eens een vergadering bijwonen, meld u dan aan bij dgpurmerend@gmail.com

Willem Jan

Het gebed

“Ik zal voor je bidden!”, horen we soms. En wat voelen we dan? Er wordt ongelooflijk veel gebeden: vanwege de pandemie, vanwege de overstromingen, de honger in de wereld, al de conflicten en oorlogen. Ik weet dat er om Gods hulp en bijstand aan mezelf wordt gevraagd maar ook voor u. Elke keer als ik naar diensten kijk die vanuit Ladantsi in Oekraïne worden uitgezonden, hoor ik onze vriend Ivan onze namen uitspreken en de namen van gemeenschappen.

Dietrich Bonhoeffer schreef ooit: “Ik geloof dat ik vaak in mijn leven gespaard ben dankzij de voorbede van bekenden en onbekenden”. Wat bedoelde hij ermee? Ofschoon je af en toe wel hoort dat zulke voorbeden op een wonderlijke wijze ‘verhoord’ werden (en wie ben ik om er een oordeel over te vellen?) veranderen de meeste daarvan helemaal niks aan de omstandigheden waarin de mensen verkeren voor wie je bidt. Wat soms ‘de hulp van God’ of ‘de zorg van God’ wordt genoemd betekent niet dat je problemen op een miraculeuze manier worden opgelost. Maar misschien verandert het besef dat iemand om Gods aanwezigheid in ons leven bidt en dat we deze aanwezigheid af en toe op de ene of de andere manier kunnen ervaren, wel iets aan onszelf? Misschien geeft het ons het gevoel dat we er niet alleen voor staan? Dat we soms bij de hand worden genomen en geleid? Dat we door de goddelijke, moederlijke kracht worden omgeven, omhuld?

Een tijdje geleden beleefde ik iets merkwaardigs. Op een ochtend dronk ik in alle rust mijn eerste kopje koffie toen ik het melodietje van de Messenger hoorde. Op het scherm van een Oekraïense Facebook-vriend (toevallig heet ‘ie ook Ivan) die ik nog nooit eerder had gesproken. Wij volgden elkaar alleen maar en ik wist dat hij een diaken was in een Orthodoxe kerk in de regio Transkarpatië. Hij was op zoek naar hulp. Welnu, de Orthodoxen in Oekraïne zijn behoorlijk verdeeld: er is een lokale kerk die door de Patriarch van Constantinopel wordt erkend en er is een pro-Russische kerk die vanuit Moskou wordt bestuurd. Mijn kennis hoorde bij die eerste. Er werd ingebroken: bij zijn kerk. Onbekende daders hebben weliswaar niets gestolen maar heel veel vernield: waaronder de communieset. Overal hebben ze ook stickers met de dubbelkoppige Russische adelaar geplakt... Nu was hij dus het geld voor die communieset aan het verzamelen: een kelk, een pateen, een speciaal lepeltje enz. Het goedkoopste exemplaar kostte omgerekend 500 euro en de parochianen hadden reeds de helft van dit bedrag bij elkaar. Ik sloeg aan het rekenen: als ik een hele maand lang uitsluitend zelfgemaakte sigaretten ga roken en ook zelf mijn potje kook zonder

eten te bestellen, kan ik die resterende 250 euro misschien wel ophoesten... Dat heb ik gedaan. Hij was verrukt! Ze konden gelijk een nieuwe set bestellen. En die arriveerde er nog vóór de zondag ook!

Sindsdien belt hij mij bijna elke ochtend op. Nee, hij vraagt niet meer om financiële steun. Meestal wil hij gewoon weten hoe het met mij gaat en iets over zichzelf vertellen. Op een zondag vroeg ik of hij niet naar de kerk moest. Nou, daar is 'ie al geweest maar nu ging 'ie naar het ziekenhuis want zijn moeder lag daar. Een uurtje of twee later kreeg ik, ook via Messenger, een lijstje met namen

toegestuurd. Het waren de zaalgenoten van zijn moeder. Hij wilde dat ik voor ze zou bidden...

Wat doe je dan: als je een 'daden gaan woorden te boven'-doper bent? Tja, ik heb een kaars aangestoken en een aantal keren al die namen voorgelezen. Heeft het iemand geholpen? Ik hoop het. In ieder geval is Ivan z'n moeder alweer thuis...

Jarek Kubacki

Vakantie

Nu iedereen die op vakantie geweest is weer terug is, wil toch even wat schrijven over de vakantie.

In de Bijbel staat nauwelijks iets geschreven over vakantie. In Genesis staat het scheppingsverhaal maar daar wordt alleen gesproken over de zevende dag als rust dag. Maar die rust dag wordt hier vaak gebruikt om dingen te doen die zijn blijven liggen.

Als je gaat zoeken op internet vindt je dat de huidige vakantie pas is ontstaan rond 1850.

Wat is voor ons de noodzaak van vakantie, even weg uit de dagelijkse beslommeringen, zeker na alle gedoe om de corona pandemie, waardoor we niet eenvoudig was om op vakantie te gaan.

Kom je bij van een paar weken vakantie? Dat hangt voor een deel af van de voorbereiding. Kun je je vakantie ontspannen voorbereiden of ga je hals over kop weg en ben je de eerste paar dagen bezig om bij te

komen van het op vakantie gaan.

Ik ben een voorstander van de eerste manier.

Kun je tijdens de vakantie alle dagelijkse beslommeringen los laten? Dat laatste gaat mij minder goed af. Toen ik nog werkte werd ik altijd wel een paar keer gebeld in verband met mijn werk, nu ik met pensioen ben gebeurt dat niet meer. Maar laat je dan alles los? Nee je wilt toch wel weten hoe het met je kinderen en kleinkinderen gaat. Ook wil je weten of het goed gaat met de honden. Als alles goed gaat heb je een heerlijke ontspannen vakantie en kan je voldoende energie opladen om je weer voor alles en iedereen in te zetten in deze tijd, die toch nog steeds in het teken staat van corona besmettingen. Een besmetting in de klas en de hele klas zit weer thuis en opa en oma mogen dan oppassen en les geven.

Maar als ik alles bekijk hebben we een heerlijke vakantie gehad, veel gedaan en veel mensen ontmoet. Ik hoop dat iedereen weer met veel energie aan de slag gaat.

Jan Meine

Op de fiets naar Schönenbuch

In de vorige Dobber heb ik bij het stukje van de redactie geschreven over mijn plan waar ik bijna 10 jaar geleden een zaadje voor te kiemen heb gelegd.

In november 2011 ben ik 50 jaar geworden. Het was een verjaardag waar heel veel familie en vrienden bij op bezoek zijn geweest. Zoals gebruikelijk bij verjaardagen willen mensen heel graag iets meebrengen. Ik heb nooit geld voor mijn verjaardag gevraagd, maar daar ben ik toen vanaf gekomen. Als mensen echt niets wisten, konden ze een enveloppe geven met wat geld. Dit geld was bestemd voor een nieuwe fiets waarop ik naar mijn broer zou gaan fietsen (hij woont 10 km ten zuiden van Basel in Zwitserland, vlakbij de Franse grens).

In mei 2012 heb ik de nieuwe fiets gekocht. De twee jaren daarna ben ik regelmatig op de fiets naar Amsterdam geweest waar ik de docentenopleiding volgde.

Zomer 2014, ik was klaar met de opleiding, heb ik samen met een vriendin, mijn eerste tweedaagse fietstocht gemaakt. Na de eerste dag 160 km afgelegd te hebben had ik flink zadelpijn. Conclusie, voor een meerdaagse tocht is 160 km per dag te veel.

De jaren daarna heb ik geregeld een twee of drie daagse fietstocht in de grote vakantie gemaakt. De laatste keer heb ik ook twee dagen alleen gefietst. Ik moest toch ook uitproberen of me dat ook lukte. Alle

keren had ik een tentje mee achterop de fiets.

Verder natuurlijk min of meer regelmatig (als het weer het toe liet) met de fiets ergens naar toe binnen een straal van 20 km van mijn huis, in plaats van met de auto.

In de winter van 2019-2020 heb ik de route die ik wilde fietsen uitgewerkt. Tijdens de mei-vakantie van 2021 heb ik 4 dagen gefietst, 2 vanuit huis en 2 met 1 overnachting in Voorthuizen. Het was toen koud (tussen de 6 en 9 graden, wind en regen), maar zon heb ik ook gehad. In die vier dagen heb ik ruim 350 km gefietst. Voor mij was dat de bevestiging, na begin februari zelf corona gehad te hebben (2 weken ziek thuis) dat het de komende zomer zou moeten kunnen.

26 Juli stapte ik op de fiets en reed om 8.45 uur Purmerend uit met een volgepakte fiets. Twee fietstassen achter, twee fietstassen voor, een stuurtas en een tent (je) onder de snelbinders achterop. Een vriendin uit Purmerend heeft mij thuis opgehaald en is meegefietst tot IJpendam. De tocht was begonnen.

Tijdens de eerste etappe, naar een kleine camping even voorbij Leersum, ben ik flink nat geregend, een half uurtje voor ik op de plaats van bestemming was. Nadat de tent stond (ik voelde me heel luxe, op pad met een 3-persoons tent), maar wel lekker om al mijn fietstassen erin kwijt te kunnen en dan ook voldoende

ruimte te hebben om te kunnen slapen, eten gekookt. Ik had 1 brandertje mee (ik kwam er op tijd achter dat ik een aansteker vergeten was, dus onderweg gekocht). Wat had ik de volgende ochtend weer zin om verder te fietsen. De tweede dag ben ik Duitsland in gefietst.

U heeft nu een indruk gekregen hoe ik tot deze (volgens een enkeling onzinnige) tocht ben gekomen. In de volgende Dobber leest u hoe het mij verder vergaan is.

Erica

Actie Schoenendoos 2021

In 2016 typte ik “22 Jaar Actie Schoenendoos”. Dat wil dus zeggen dat we dit jaar al voor de 27ste keer meedoen!

De laatste tijd wel wat ingetogener dan in de beginjaren toen we stukjes hierover in de plaatselijke pers plaatsten.

We zamelen mooi versierde en goed gevulde schoenendozen in voor kinderen die leven in moeilijke omstandigheden (in Afrika, Oost Europa, in weeshuizen, sloppenwijken, ziekenhuizen, of in een vluchtelingenkamp in Griekenland, enz.).

Vul een schoenendoos, geef een schat.

Tover een simpele schoenendoos om tot een kostbaar geschenk.

Wat is de bedoeling?

Zorg voor een normale maat schoenendoos en versier deze met bijvoorbeeld een tekening, stickers, plaatjes.

Bedenk of je voor een jongen of voor een meisje een doos wilt vullen en voor welke leeftijd:

2 tot 4 jaar, 5 tot 9 jaar of 10 tot 14 jaar.

Wat gaat er minimaal in een schoenendoos?

Schoolspullen: 4 schriften, 3 pennen, 3 potloden, set kleurpotloden, gum en puntenslijper. Toiletartikelen: zeep, tandenborstel en tandpasta. Speelgoed: knuffel e.d.

Vul dan de doos aan met allerlei spulletjes totdat deze lekker vol is met bijvoorbeeld:

schrijfblok, etui, liniaal, kleurboek pop, auto, kleine bal, jojo, ballonnen, knikkers, springtouw, muziekinstrumentje, haarspulletjes, kam, borstel, toilettasje, spiegeltje, linnen draagtas, slippers, pet, T-shirt of andere kleding, kunststof beker. Laat uw fantasie de vrije loop gaan! Stop alleen (zo goed als) nieuwe spullen in de doos.

Vooral schoolspullen zijn welkom, in sommige landen moeten kinderen thuis blijven als de leerlingen geen schrift en een pen mee naar de klas kunnen nemen!

Wat mag niet in de doos:

Snoep of ander eten; spullen met batterijen; oorlogsspeelgoed; vloeibare producten i.v.m. lekken; artikelen die snel uitdrogen (stiften, klei, lijm, verf); ballonnen.

Plak de doos niet dicht maar gebruik een postelastiek.

De bijdrage van 5 euro voor de transport- en organisatiekosten is opnieuw niet verhoogd!

Meer informatie over de actie vindt u op www.schoenendoosactie.nl

En uiteraard ben ik ook altijd bereid om hierover meer te vertellen, mijn telefoonnummer is 429627.

Laten we aan de slag gaan!

Groetjes, Claire

Een stukje geschiedenis van Doopsgezind Purmerend ...

Claire is onlangs een krantenartikel tegen gekomen bij haar broer over de ingebruikname van de Vermaning aan de Kanaalstraat. Hieronder vindt u het eerste deel van het artikel. In de volgende Dobber zal het tweede deel verschijnen.

Uit de Nieuwe Noordhollandsche Courant van vrijdag 13 juli 1962.

Gebouwd in “ ‘t Bosje” voor f 19000

Doopsgezinde kerk vandaag honderd jaar geleden in gebruik genomen. In de 17^e eeuw had Purmerend twee “Vermaanhuzen” in Hoornse Buurt.

“Purmerende, 14 Julij. Gisteren werd alhier de eerste godsdienstoefening gehouden in het nieuwe kerkgebouw der Doopsgezinde gemeente. Van alle zijden wordt den welverdienden lof voor dat werk toegebracht aan den bouwmeester, den heer J. Dorland alhier”.

Deze regels kan men lezen in nummer 394, achtste jaargang van het “Algemeen Weekblad”, dat verscheen op woensdag 16 juli 1862 bij de uitgeverij Schuijtemaker aan de Weerwal (het huis met gevelsteen en opschrift “Zeepziederij De Zwaan”).

Het bovenstaande bericht was het enige uit Purmerend in de hele, vier pagina’s tellende krant, die, blijkens de vermelding in de “Kop”, placht te brengen “nieuwstijdingen, marktberigten, advertentiën en mengewerk”. De plechtstatigheid van de journalistiek van honderd jaar geleden moge nu inmiddels een eigen charme hebben verkregen, wij gaan daar nu verder maar aan voorbij en signaleren in het uit de oudheid opgediepte bericht het historische gegeven, dat vandaag op de dag af de doopsgezinde kerk aan de Kanaalstraat honderd jaar geleden in gebruik werd genomen. Dit gedenkwaardige feit zal in de dienst van zondag a.s., waarin ds. A. Zwartendijk hoopt voor te gaan, worden herdacht.

Vorige doopsgezinde kerk is er nog.

Over het kerkgebouw aan de Kanaalstraat kunnen wij helaas niet zo enthousiast zijn als onze collega van honderd jaar geleden. Het gebouw is al even fantasieloos van stijl als beide andere protestantse kerken in Purmerend. Niettemin blijft het gedenkwaardig dat een eeuw geleden de Purmerender doopsgezinden er voor hun godsdienstoefeningen hun intrek namen en wel om een overigens zeer verheugende reden. De gemeente was namelijk in de voorgaande jaren aanmerkelijk in ledental vooruitgegaan en dat maakte het nodig dat er een nieuw kerkgebouw

moest verrijzen. Aanvankelijk had men nog gedacht aan de mogelijkheid van uitbreiding van het toen in gebruik zijnde kerkje. Achteraf kunnen we slechts betreuren dat dit om diverse redenen, waarvan de financiële wel de voornaamste zal zijn geweest, niet kon doorgaan. Het vóór honderd jaar geleden in gebruik zijnde kerkje van de doperen was namelijk acht gebrandschilderde ramen rijk en had vermoedelijk een interieur dat we nu knus en stijlvol zouden nomen. Dit gebouw stond aan het Kakenburg of de zg. “Pottenmarkt”, volgens de oude aanduiding. Helemaal juist is die niet, want het Kakenburg was de oostzijde van de tegenwoordige Westerstraat en de

doopsgezinde kerk was (hetgeen waarschijnlijk maar weinig Purmerenders, zelfs doopsgezinde Purmerenders, weten) het tegenwoordige pakhuis en de consumptie-ijsfabriek van Cruyff, aan de Westersteeg. De grauwe cementen pleisterlaag van dit van zijn oorspronkelijk dak ontdane gebouw is juist voldoende door de tand des tijds angevreten om te laten zien hoe daaronder een metselwerk van mooie kleine handvormsteentjes schuil gaat. De gebrandschilderde ramen zijn natuurlijk al lang verdwenen, maar wellicht schuilt ergens onder de pleisterlaag nog een steen waarop jaartal en datum van de eerstesteenlegging: 15 september 1695, of een aanwijzing omtrent de dag van ingebruikneming, 6 mei 1696.

Tot zo ver deel 1, in de volgende Dobber zal deel 2 (tevens laatste deel) van het krantenartikel uit 1962 verschijnen.

Handen vouwen

Ook in de kerk van waren ze op zoek naar nieuwe vormen van gemeenschapszin en werd er wat afgepraat over hoe het anders moest in de kerkenraad. Ze sprak er tijdens een boswandeling met haar ouderling Annet over. Ze wist net als velen niet of ze zich nog wel structureel voor de kerk wilde inzetten en hoe ze sowieso nog in de kerk kon geloven. Annet durfde het amper hardop te zeggen, keek over haar schouder en fluisterde alsof niemand het mocht horen:

‘Het is eenvoudiger dan je denkt.’

Saar keek haar niet begrijpend aan.

‘Ja, tijden veranderen,’ zei Annet, ‘maar God is dezelfde gebleven, van Hem is de toekomst.’

‘We moeten in de kerk en thuis bidden om Zijn geest, niet alles dicht-timmeren, ook niet in een takenpakket dat jou niet past,’ vervolgde Annet terwijl ze over een paar herfstbladeren wreef. ‘En mocht je ambtsdrager willen worden, dan moet je vooral doen waar je goed in bent, en niet bang zijn om je open te stellen. Als we weer meer met elkaar durven te delen, over jezelf en een gemeentelid waar je je zorgen om maakt, worden we als vanzelf weer een vitale gemeente en bel je als ouderling ook makkelijker bij mensen aan.’

‘Denk je?’

‘Hm, we hebben te lang gedacht dat mensen niet meer op ons zaten te wachten.’

‘Maar wat vraag je dan als je bij iemand op huisbezoek gaat?’

‘Gister nog, ik was bij mevrouw Huisman, 23 uur per dag zit ze alleen, na een huwelijk van zestig jaar. Ze benoemde dat het stil is na de dood van haar man, en nooit meer wordt zoals het was, maar kan verder op de uurtjes dat iemand haar dwars door haar verdriet heen meeneemt naar verhalen over hem. Ik hoefde enkel maar te knikken en een glas thee te drinken en begreep ineens de preek van afgelopen zondag – over Jezus proberen te volgen – beter.’

Saar en Annet liepen zwiggend door het bos, goudgele bladeren dwarrelden rond. Ze streken op een bankje neer, aten een boterham met kaas en vouwden hun handen.

Christine van Reeuwijk

Een kleurrijke boekenlegger

Tijdens een Kleurrijke Viering gebruiken we het verhaal van de Bremer Muzikanten. Enkele weken later sta ik in Bhutan verbaasd te kijken naar de afbeelding van een olifant, aap, konijn en vogel, die net als

de Bremer Muzikanten op elkaars rug staan. Het Boeddhistische verhaal blijkt veel ouder te zijn maar heeft dezelfde strekking.

Bremer stadsmuzikanten in Bhutan

Tijdens de kleurrijke Viering op 21 maart luisteren de mensen naar het verhaal 'Al veel jaren komen de

mensen graag in het cafeetje. Maar de laatste tijd is de sfeer verandert. Mensen gaan ruw met elkaar om, schampen over elkaar, maken wrede grapjes en ze maken elkaar belachelijk en bespottelijk. Argwaan naar elkaar en huiver voor elkaar voeren de boventoon. De goede sfeer is verdwenen en is negatief geworden.

De dieren die bij die mensen horen merken dit. Ze steken hun koppen bij elkaar: het paard, de ezel, het schaap, de hond, de kat, de haan en de parkiet. Ze bedenken een plan. Als het donker is staan de dieren klaar. En dan barst het los: het paard hinnikt luid, de ezel balkt, de hond blaft fel en luid, het schaap blaait, de kat miauwt en krijst, de haan kraait en de parkiet piept schel. Ze stampen met hun poten op de grond en tegen de deur en slaan tegen de ramen. Ze staan op elkaar waardoor vreemde schaduwen op de muren vallen. De meeste mensen schrikken zich naar. Ze worden bang van al die vreemde geluiden en schaduwen en nemen de benen. Het negatieve verdwijnt uit het café. Enkele mensen zijn niet bang, maar wel nieuwsgierig. Zij blijven. Zij stralen het positieve uit.

Zo verschillend als ze zijn maken de dieren nu voor de mensen in het café een mooi samenhangend geluid. De sfeer is prima, ook voor de dieren is het veilig en goed in dat café. De wereld om hen heen bloeit op door hun onderlinge kleurrijke tolerantie.'

Iedereen krijgt een boekenlegger met levenswijsheden over:

‘Kleurrijke tolerantie’. –

Er op staat vanuit ieders geloof en overtuiging een wens.

Hindoeïsme: Wees de verandering die je in de wereld wilt zien. –

Christendom: Behandel de ander net zoals jezelf behandeld wilt worden. –

Islam: Allah heeft ons verschillend gemaakt, opdat wij elkaar leren kennen. –

Boeddhisme: De grote weg is niet moeilijk zolang je geen onderscheid maakt. –

Humanisme: Zelf denken, zelf doen. –

Jodendom: Niet de mens maar de intentie van de mens is de maat van alle dingen. –

Soefisme: De dingen zijn zoals gij ze beschouwt.

Handen grijpen in elkaar wanneer we elkaar de vredeswens geven, die bij het eigen geloof en de eigen levensovertuiging hoort.

Corry Nicolay (PKN predikant Kleurrijke Communicatie)

Herfstmystiek

De bomen langs de singel
staan ingetogen stil
geborgen in hun eigen wezen
ze lezen in hun spiegelbeeld
dat in het water staat geschreven:
oeroud is het verhaal
van sterven en weer leven
het beeld verrimpelt
door het vallend blad
symbool van afscheid nemen
behoedzaam lees ik mee
en zie verrast
de knoppen reeds gespeld
verlicht weet ik:
als straks de winter
dood en leegte preekt
wil ik hieraan blijven denken
aan de knoppen
die reeds zijn gespeld –

Oeke Kruythof